

บันทึก

เรื่อง ผลกระทบของการยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
ต่อมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

กรมตำรวจ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๕๗.๓๐๑/๖๔๐๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๖๑ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๑๑) บัญญัติว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. และให้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ตร.จังหวัด และให้อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี” แต่เนื่องจากขณะนี้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จึงเกิดปัญหาขึ้นว่า การยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ส่งผลกระทบต่อมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังกล่าว อย่างไร หรือไม่

กรมตำรวจได้พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็น ๒ นัย ดังนี้

ความเห็นที่ ๑ กรมตำรวจมีความเห็นว่า

(๑) แม้มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จะได้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ไปก็ตาม แต่ยังเห็นว่าตัวพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ยังคงมีอยู่ เพียงแต่ไม่นำมาบังคับใช้สำหรับข้าราชการพลเรือนเท่านั้น

(๒) เมื่อตัวเนื้อหาของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังคงมีอยู่ดังกล่าวนั้น (๑) แล้ว ประกอบกับมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาบังคับใช้แก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจนี้โดยอนุโลม โดยให้ถือเป็นส่วน

หนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. และให้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ตร.จังหวัด และให้อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เท่ากับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ยังเห็นว่าบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังเหมาะสมสำหรับข้าราชการตำรวจอยู่ จึงสามารถนำหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ มาใช้บังคับเฉพาะข้าราชการตำรวจได้ และสามารถจะโยนอำนาจของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.จังหวัด และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.หรือ อ.ก.ตร.จังหวัด และผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ ตามลำดับ แล้วแต่กรณีด้วย

ความเห็นที่ ๒ มีความเห็นว่า ขณะร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กฎหมายมีเจตนารมณ์ที่แท้จริงจะนำเอาบทบัญญัติในหมวดที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นมาอนุโลมใช้บังคับกับข้าราชการตำรวจ โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ และให้โยนอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวงเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. อำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ.จังหวัดเป็นของ อ.ก.ตร.จังหวัด และอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ เท่านั้น แต่การเขียนกฎหมายขณะนั้นใช้ถ้อยคำในลักษณะที่แข็งตัวเกินไป คือบัญญัติชัดเจนลงไปว่าให้หมวด ๔ ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย หมวด ๕ ว่าด้วยการออกจากราชการ และหมวด ๗ ว่าด้วยการอุทธรณ์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับ

เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีเจตนารมณ์ที่แท้จริงที่จะนำหมวดที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนขณะนั้นมาใช้ และโยนอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.จังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือ อ.ก.ตร.จังหวัด แล้วแต่กรณี และโยนอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาเป็นอำนาจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และเมื่อกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนขณะนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ควรที่จะนำบทบัญญัติในหมวดที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาอนุโลมใช้ด้วย และอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.จังหวัด ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร.หรือ อ.ก.ตร.จังหวัด

แล้วแต่กรณี และอำนาจของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นอำนาจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ต้องตามเจตนารมณ์เดิมของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

โดยนัยความเห็นดังกล่าว กรมตำรวจจึงสามารถนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับได้

กรมตำรวจจึงขอหาหรือว่าความเห็นของกรมตำรวจในความเห็นที่ ๑ หรือความเห็นที่ ๒ ดังกล่าว ความเห็นใดถูกต้อง และหากไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องเป็นอย่างไร เพื่อกรมตำรวจจะได้ถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) แล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๕^๑ และมาตรา ๔๕^๒ ได้กำหนดให้วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายก่อนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ไว้แต่เพียงบางประการ มิได้ระบุนรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวไว้เหมือนกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดบทเฉพาะกาลไว้ในมาตรา ๖๑ ว่า “ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรืออำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. หรือของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี” ซึ่งต่อมามาตรา ๖๑ ได้มีการแก้ไข

^๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔๕ วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

^๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจมาใช้บังคับโดยอนุโลม

โดยข้อ ๑๑ แห่งประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังนี้ “มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัยการออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. และให้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ตร.จังหวัด และให้อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี”

๒. เมื่อพิจารณากฎหมายทั้งสองฉบับข้างต้นแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เห็นว่า แม้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะบัญญัติให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งในขณะนั้นคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจโดยอนุโลม แต่เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ หมวด ๒ ว่าด้วยวินัย และหมวด ๓ ว่าด้วยอำนาจการลงทัณฑ์ แล้ว จะเห็นว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยมิได้ระบุเจาะจงว่าเป็นกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใด โดยเฉพาะในมาตรา ๙^๓ วรรคแปด ได้บัญญัติว่า “การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่...” ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ

^๓ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗

มาตรา ๙ ๓ล๑

๓ล๑

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ แต่การสั่งกรณีไล่ออก หรือปลดออก หรือให้ออก หรือพักราชการแก่พลตำรวจ หรือนายสิบตำรวจซึ่งมิใช่ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารหรือเสมียนพนักงานให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป สั่งได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

๓ล๑

๓ล๑

^๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และวรรคสองของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดว่า “บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน...” พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่อาจใช้บังคับได้ต่อไป เว้นแต่บทบัญญัติที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติรับรองไว้ในบทเฉพาะกาลให้ใช้บังคับได้ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) จึงเห็นว่า กรณีตามนี้ หรือนี้ แม้ว่ามาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะระบุเจาะจงให้นำบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ แล้ว เห็นได้ว่าความมุ่งหมายของมาตรา ๖๑ นั้นประสงค์จะให้นำบทบัญญัติในหมวดที่ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาอนุโลมใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ เพื่อบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ถูกยกเลิกไปโดยมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแทน ในการใช้บังคับมาตรา ๖๑ ดังกล่าวจึงต้องนำบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) มีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจและกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจมีความครบถ้วนสมบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจโดยเพิ่มบทบัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมายดังกล่าวต่อไป

(ลงชื่อ) ไมตรี ตันเตมทรัพย์

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕๓๔

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน และมีให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

(นายไมตรี ต้นเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๓๕